

Кратка история на Астрологията

„Знаците на Зодиака придават на излъчванията на светлината и на звездите различен оттенък така, както светлината на лампата, преминавайки през цветно стъкло, придобива отчасти цвета на това стъкло."Виаса

Астрологията е наука която изучава Слънцето, Луната, небесните тела и синхронността между техните аспекти и събитията които се случват на Земята и съответно на всеки един човек. Думата астрология е съставена от две думи "астра" - звезда и "логос" - говоря, което ще рече - говор за звездите.

Астрологията е нещо като универсалния език на живота. Следователно, тя трябва да се изучава така, както се изучават чуждите езици: Първо, ученикът трябва да се запознае с буквите /азбуката/, после да се учи да комбинира тези букви, да създава от тях думи и фрази. Четенето и разбирането на смисъла идват по-късно. Буквите в астрологията - това са звездите, планетите, зодиакалните знаци, аспектите. Комбинирането на буквите в думи, това е съставянето на хороскопа, а фразите неговото тълкуване. И преди да пристъпим към изучаването на буквите на звездния език и към превода, трябва да се постареем да изясним обосноваването на астрологията - рационалното в нея, за да не се допуска неправилно разбиране на онова, което изучаваме. Основната задача на всеки език е да изрази в конкретна форма идеята, която съществува винаги в абстрактната форма.

Един от първите въпроси които си поставяме при изучаването на астрологията, е как например Венера или Марс могат да имат каквото и да е влияние върху човека тук на Земята?

Отговорът е прост. Планетите не е задължително да имат нещо общо със съдбата на човека, но непременно имат влияние върху него. Както казва ЧандраЛалСингх:

„Може да съществува, а може и да не съществува някакъв вид магнетична или етерна връзка между планетите и обитателите на Земята. Валидността на астрологията няма да се промени от това, защото такава връзка съвсем не е необходима за съществуването на астрологията като система.

За признаването на валидността на астрологията е необходимо само да се приеме фундаменталното единство на съзнанието. С други думи, един и същ основен принцип, например, се проявява в математиката на пространството като "планета Марс", а в същото време - на земята - той се проявява като "желязо", като "червен цвят", като "мускулната система" у човека и като "страст" в човешкия темперамент.

Също така, единството би могло да се прояви като "принципът на действието", като "силата", като "динамичната енергия", макар че всеки опит да изразим с думи такава абстракция е доста труден и трябва да се задоволяваме с "приблизителното" пояснение.

Така че като говорим за механизма на Слънчевата система в астрологията, ние не твърдим, че планетите влияят върху нашия живот.

По-скоро ние казваме, че макар човекът и Слънчевата система да са доста отдалечени от пространствена гледна точка, те - като единици на творението, произхождат от една и съща основа, движеща причина на всичко, което съществува.

Ето в това се състои цялата доктрина на астрологията, като законът, върху който ние строим нашите разсъждения, законът на съответствията. И тъй като всички форми на живота са единни, ние можем да приложим тук аксиомата на Евклид, че две величини поотделно равнина трета, са равни помежду си.“

Както казва Парацелз: "Глупаво е да се мисли, че звездите влияят, на човека. Не, но човек има в себе си същите тези звезди във вид на

органите на неговото тяло. И същите причини, които влияят върху звездите на небето, действат и върху "звездите на неговия организъм."

По такъв начин, звездите символизират силите, които в действителност се намират в нас самите.

Планетата, това е математическата точка в пространството, а Зодиакът се явява удобна основа, върху която астрологът бродираща съдбата

Хороскопът става по този начин на разсъждение математически модел на личността, настройката на неговия ум и темперамент, така че простите правила на математиката ни дават възможност да разрешаваме проблемите на човешката природа.

Ние можем да изчислим с достатъчна точност предварително каква ще бъде реакцията на дадената личност при дадените бъдещи обстоятелства.

И тук ще цитирам още веднъж Виаза, който е древен индийски астролог:

"Трябва да се знае, че неподвижните звезди и финото тяло на Земята променят взаимното си положение по такъв начин, че лъчите на звездите минават през всички знаци в продължение на 25920 години обратно на номера на знака, т. е., например, от 8-ия знак преминават в 7-ия, от 7-ия в 6-ия и т. н. Ако си помислим, че нормалния човек прави 18 вдишвания в минута и има четири пъти повече пулс, т. е. 72 в минута, а 72 умножено по 360, колкото са градусите на "пътя на Слънцето" (ekliптиката), дава 25920, че 18, колкото са вдишванията в минута, умножено по 60, колкото са минутите в един час, дава 1080, а това число (представляващо десеторното количество на "падамите" - звездните четвъртини) умножено по броя на часовете в денонощието: $1080 \times 24 = 25920$, ще получим аналогии, които ще разбере този, който разбира." И по-нататък: "Ако се вземе една дванадесета част от 25920, ще получим 2160 - за колкото години се променя взаимното положение на звездите и знаците на един цял знак. А ако разделим 2160 на 30 - колкото са градусите от всеки знак на Зодиака - получаваме 72. За

толкова години се променя положението на звездите и знаците взаимно на един градус, а 72 е също броя на пулсовите удари на един здрав човек. И това ще разбере тази, който разбира."

Първите систематизирани наблюдения на звездното небе датират около 3200 - 2000г. пр. Хр. и това е така наречения Шумерски и Акадски период. От тогава небесните тела се свързват с Боговете и това продължава около 1200 години.

Следващият период е Старовавилонският, около 2000 - 1500 г преди новата ера. Вавилонците не са обръщали чак толкова внимание на съдбата на отделния човек, а на общата астрология - реколта, война и мир, благосъстояние на страната. Предсказанията са правени от жреците и са били финансирани от държавната хазна. Строели са се храмове, от които заставайки на едно и също място денонощно /за целта са се редували/, са наблюдавали звездното небе и движението на небесните тела, съответно какво се случва въз основа на това на земята. Всичко това са записвали на каменни блокчета които са се предавали единствено от баща на син. Ако астрологът е нямал син го е предавал на избран от него човек. През този период астрологията е била известна още като Астрология на предзнаменованията.

Следва Каситския период - 1500 - 1000г. пр. Хр. - Племето Касити завзема Вавилон, но това не пречи на астрологията да продължи да се развива. В този период се провеждат точни наблюдения на хелиакалните изгреви на неподвижните звезди*. Създадена е книгата с предзнаменования "ЕнумаАнуЕнлил".

През Късноасирийския период - около 1000 - 600 г.пр. Хр. се обособява зодиака, първоначално от 18 съзвездия, стоящи на пътя на Луната, а през Вавилонския, персийски и период на Селевкидите /600-200г.пр.Хр./ се

създава Зодиака с 12 знака. Първият достигнал до нас хороскоп е с дата 29.04.410г. пр. Хр. и той е звучал по този начин:

"През Месец ..., Нощ..., На..., 14..

Син Шума - Азур, син на Шумаидина, потомък на Декс беше роден.

По това време Луната беше под "Рога" на Скорпиона, Юпитер в Риби, Венера в Телец, Сатурн в Рак, Марс в Близнаци и т.н. - те са изброявали всъщност това което е ставало на небето в часът на раждане.."

През 281г на същия този период вавилонецътБерос открива астрологична школа на остров Кос и по същото време Александрия става важен астрологичен център, който определя развитието на астрологията и през следващия период.

От Пв. пр.Хр. до VIв. сл. Хр. се развива така наречената Елинистична астрология. Това е и времето когато е била построена и Царската библиотека на Александрия. През този период се осъществява много важен синтез на египетските и вавилонски астрологични познания, с тези на гърците. Например при вавилонците няма Асцендент и домове, това идва от Египтяните, както и 36 знаковия зодиак /декадите/. В началото на Пв., Хипарх открива прецесията на равноденствията и поставя началото на тропическия зодиак на 0 градуса Овен, а заслугата да се работи със зодиакални знаци е на един от най-ярките представители на астрологията по онова време - КлавдийПтоломей. Тук също можем да споменем ВетиусВаленс, ДоротейСидонски. Около VIв. обаче Рим и Гърция западат, астрологията се измества към Византия, център става Константинопол. Около VIIв. и след това започва възходът на Арабският халифат. През 762 г. халиф Абасид Ал Мансур /754-775/ събира в основания от него град Багдад знанието на целия древен свят, включително и астрологичното познание, благодарение на което се получава тласък и се създава Арабската астрологична школа, която включва периода VIII - XI в. сл. Хр.

Тук можем да споменем имена като Ал Кинди, Абу Машар, Ал Бируни, Алкабитус.

След XIV в. настъпва Ренесанса и започва възраждането на астрологията в Европа. През този период астрологията бележи своя разцвет. Основават се първите университети където активно се изучава астрология - в Болоня 1125г, в Кембридж - 1250г, от 1215г в Парижкия университет. Ярки представители сред астролозите по онова време са Джеронимо Кардан, ГвидоБонати, Плацидус, Нострадамус, Уилям Лили, Лука Гаурик, Галилей, Кеплер, Нютон. Тук трябва да се отбележи и присъствието на Магнаурската школа, където наред с други науки е изучавал и астрология цар Симеон. За това свидетелства не безизвестният Симеонов сборник и хороскопа на България който той прави.

В края на XVII и началото на XVIII в. навлизат философията и материализма, където за съжаление всичко трябва да се види, да се измери..., а може да се измери само физическото. Тогава всъщност започва и залеза на астрологията и тя е "извадена" от университетите. Държавата престава да стои зад Астрологията, а всъщност науката е започнала да се развива точно обратно - с финансиране от държавата.

Все пак през XIX в. започва книгопечатането и все повече хора имат достъп до астрологията, отпечатват се таблици с позициите на планетите - ефемеридите. През 1914г Еванджелин Адамс пренася и популяризира астрологичното познание в Америка и благодарение на нея е отменен действащ закон който е заклеявявал астрологията като шарлатанство и хората които са се занимавали с тази дейност са били съдени. По-късно, през 1935г ДейнРъдияр свързва астрологията с психологията. Създават се школи, възраждат се стари традиции, създават се нови направления. Известни имена от този период са на Андре Барбо, РейнголдЕбертин, Бруно Хубер, Лиз Грийн, РобърдХанд, ЛиндаГудман, БернадетБрейди и др. Най-високите заплати по онова време в Америка са получавали

финансвите астролози. Всички сте чували за Уилям ДелбертГан - един от най-известните милионери, трейдър и астролог.

В България астрологията се възражда в началото на ХХ в. благодарение на Петър Дънов, който през 1914г основава астрологична школа в София. Беседите са се водели на ул. "Опълченска" и в нея са работили и творили над десет български астролози: Николай Дойнов, Влад Пашов, Георги Радев, Методи Константинов, Иван Антонов, Фьодор Грузинов, Михаил Иванов, Крум Въжаров, Петър Манев, Любомир Лулчев, Петър Филипов. Това са пионерите които прокарват пътя на Астрологията в България. По това време се издават първите преводни астрологични книги, а през 1938г. от печат излиза и първата българска астрологична книга - "Астрология" на Влад Пашов.

През втората половина на ХХв. до 90-те години в България няма условия за развитието на астрологията Но много от астролозите изброени по-горе продължават да водят курсове, да пишат книги, па макар и тайно.Крум Въжаров отива на територията на днешна Русия, където преподава и подготвя ученици, а тези ученици сега стоят в основата на руската астрологична школа, която в момента се счита, че е една от водещите в света. Един от тези ученици е и Левин.

След 1990г интересът към астрологията се възвръща и в последните години все повече нараства. Вече има достатъчно литература, новите технологии се развиват с бързи темпове, има създадени много компютърни програми с които лесно и бързо се правят сложни изчисления, наблюдава се небето в реално време. Тази тенденция разбира се ще продължи и в бъдеще все повече хора ще имат доверие в астрологията, ще се консултират по важни за тях житейски теми. Не е далеч бъдещето когато тази наука ще влезе легално и трайно в политиката, ще се използва в земеделиетои други важни сектори.

*Хеликален изгрев - Първият изгрев на звезда след период на невидимост,
причинен от слънчевата светлина

Използвана литература, „Основи на древната астрологическа традиция“
ЧандраЛалСингх, Аратрон 1996г

Нели Станева (Плерома)

astropleroma@gmail.com

www.astropleroma.com